

Resolució 752/2020, de 10 de desembre

Número d'expedient de la reclamació: 346/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Centelles

Informació reclamada: Arxiu de proveïdors de l'Ajuntament i les empreses elèctriques.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: La pròpia existència del decret d'alcaldia de 2 de juliol, resolent desestimar la sol·licitud d'accés a la informació de la persona regidora presentada al registre municipal el 26 de juny, apuntaria a què ens trobem no en el marc d'un règim d'accés directe, sinó d'un procediment d'accés indirecte a la informació i, per tant, la fonamentació de la desestimació de la sol·licitud en l'article 15 ROF resulta inadequada, i correspondria haver avaluat la sol·licitud de conformitat amb l'article 164.4 TRLMRLC o, si es vol, l'article 14 ROF. Finalment, cal negar que la persona regidora hagi de motivar la seva sol·licitud d'informació, com s'afirma al decret d'alcaldia de 2 de juliol, sinó que el règim d'accés dels electes a la informació de la seva corporació s'ha d'entendre sempre fonamentat en l'exercici de les seves funcions, i no es pot limitar als àmbits de la seva participació en el consistori, ni al període temporal que coincideixi amb el seu mandat, ni es pot exigir que es motivi o justifiqui l'interès que té en la informació, sinó que, s'ha d'emparar que fins i tot pugui convenir a l'estratègia de la persona regidora no indicar els motius de la seva petició. En aquest sentit, cal advertir que la invocació i aplicació del ROF -una norma preconstitucional i de caràcter reglamentari-, no pot desconèixer ni es pot oposar a allò previst a la legislació de règim local, que per a les corporacions locals catalanes es roba regulat a l'article 164 TRLMRLC, ni a la doctrina jurisprudencial del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem (entre moltes d'altres, STC 220/1991, STC 203/2001, STS de 9 de maig de 1998, STS de 5 de novembre del 2000, STS de 26 de juny de 1998, STS de 27 de novembre de 2000 i STS de 12 de novembre de 1999). Aquesta jurisprudència consolidada en la interpretació de l'abast i la garantia del dret d'accés de les persones electes, s'expressa en sentit contrari a limitar materialment o temporalment la informació a la què poden accedir els electes, ni a condicionar l'estimació de les seves sol·licituds a una justificació o motivació del seu interès, arribant a afirmar tot el contrari: no és la persona electe la què ha de justificar que la informació que la sol·licita serveix a l'exercici de les seves funcions, sinó que, en tot cas, correspon a l'Administració la càrrega de la prova si pretén desestimar-ne l'accés per considerar que es demana en interès privat no relacionat amb l'exercici del càrrec. L'objecte d'aquesta reclamació, doncs, queda limitat a la informació que va ser objecte de la sol·licitud de la què deriva: l'arxiu de proveïdors. En aquests termes, l'afirmació de la inexistència d'un arxiu de proveïdors durant la tramitació d'aquest procediment suposa la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació i és motiu per finalitzar el procediment. Nogensmenys, considerant que aquesta declaració d'inexistència de la informació reclamada es produeix quatre mesos després de registrar la sol·licitud i després d'haver-se esmerçat recursos públics en la tramitació de la reclamació i de la mediació, que s'haurien pogut estalviar si s'hagués informat adequadament des de l'inici que la informació no existia, cal deixar constància de que l'actuació de l'Ajuntament de Centelles en aquest procediment demostra, si no una estratègia malintencionada per entorpir la funció de control de la persona reclamant, com a regidora de l'oposició, sí almenys una negligència manifesta i una descara injustificable en la tramitació de la petició de la persona regidora, que li ha causat un perjudici notable a ella, i que ha perjudicat també aquesta Comissió, que ha assumit l'impuls i la tramitació d'un procediment inútil, i que s'hauria evidenciat com a innecessari si l'Ajuntament s'hagués pres la mínima molèstia de comprovar si

disposava de la informació, abans de resoldre desestimar la sol·licitud, o, almenys, en conèixer que s'iniciava aquest procediment de reclamació per revisar aquella desestimació.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Comptes. Proveïdors. Factures. Reclamació contra desestimació. Règim especial d'accés. Mediació sense acord. Informació inexistent. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 16 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 346/2020, presentada per una regidora contra l'Ajuntament de Centelles, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 25 de juny de 2020 la regidora reclamant presenta una instància a l'Ajuntament de Centelles on demana accés amb vista a "els arxius de proveïdors, tant de la corporació com a les de les companyies elèctriques".
3. Per Decret d'Alcaldia de 2 de juliol de 2020, l'Ajuntament desestima la sol·licitud de la regidora i ho motiva en la "falta de justificació i motivació, ja que no correspon proporcionar aquesta informació de manera indiscriminada i genèrica. En tot cas, si es vol sol·licitar qualsevol informació, la sol·licitud ha d'estar dirigida a l'Alcalde assenyalant els expedients, informació o actes als quals es desitja tenir accés".
4. La Reclamació, presentada el 16 de juliol de 2020, argumenta que l'accés a l'arxiu de proveïdors no és una sol·licitud inconcreta o genèrica i que és necessari per exercir les seves funcions que desestimar la sol·licitud en els següents termes: "per falta de justificació i motivació, ja que no correspon proporcionar aquesta informació de manera indiscriminada i genèrica. En tot cas, si es vol sol·licitar qualsevol informació, la sol·licitud ha d'estar dirigida a l'Alcalde assenyalant els expedients, documents, informació o actes als quals es desitja tenir accés."
5. La Reclamació presentada el 16 de juliol de 2020 argumenta que els arxius de proveïdors és un document en concret i no pas una petició indiscriminada.
6. El 21 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Centelles i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre les reclamacions de referència, així com també còpia de l'expedient de les sol·licituds d'informació de les que deriven i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre les Reclamacions. També li demana el nom de la persona que representarà l'Ajuntament en el procediment de mediació sol·licitat per la regidora reclamant.

7. L'11 d'agost de 2020 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament, que reitera les raons de la denegació de l'accés sol·licitat expressades a la resolució de desestimació.
8. El 23 de setembre de 2020 es celebra la primera sessió de mediació, que finalitza sense acord sobre l'accés, però amb la manifestació de voluntat de les parts de celebrar una segona sessió de mediació
9. El 28 d'octubre de 2020 es celebra la segona sessió de mediació la qual finalitza sense acord.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la Disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es

negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1ª: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La Disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, “aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui” (punt 2 de la Disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que “tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.”, amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers” (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la

documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només podrà es desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca d'acord en el procediment de mediació

L'article 42.2 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

Celebrada la sessió mediació en dues sessions successives, el vocal mediador de la GAIP ha constatat que l'acord de les parts no és possible, i d'acord amb l'article 37.5 RGAIP, ha donat per finalitzada la mediació, sense que les esmenes i al·legacions de l'Ajuntament a l'acta aixecada de la

sessió qüestionin el caràcter infructuós de la mediació ni la inviabilitat d'acord de les parts sobre el dret d'accés a la informació objecte de reclamació.

Per tant, d'acord amb l'article 42.6 LTAIPBG, és procedent continuar la tramitació de la reclamació pel procediment ordinari, que finalitza aquesta resolució amb el pronunciament d'aquesta Comissió sobre el fons de la discrepància jurídica i l'adequació a dret de la pretensió d'accés a la informació objecte de reclamació

De conformitat amb el que disposa l'article 42.6 LTAIPBG i l'apartat 15.d del Manual de mediació de la GAIP, en no assolir-se acord en procediment de mediació, és procedent continuar la tramitació de la reclamació fins a la Resolució de la Comissió sobre el fons de la qüestió.

3. Sobre l'existència de la informació objecte de reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament de Centelles ha modificat radicalment i de manera injustificada la seva argumentació durant aquest procediment el què, sens dubte, ha lesionat el dret d'accés de la regidora reclamant, emparat en el seu dret fonamental ex article 23 CE.

Efectivament, el Decret d'Alcaldia de 2 de juliol, desestimava la sol·licitud de la regidora d'accedir a l'arxiu de proveïdors de l'Ajuntament i de l'empresa elèctrica municipal, no pas per la inexistència de la informació (que sobtadament es posa de manifest després de quatre mesos) sinó pel fet que l'accés no trobaria empara en la regulació que fa l'article 15 del ROF del dret d'accés directe de les persones regidores, justificant-ho de la manera següent:

“En definitiva, qualsevol Regidor pot accedir a la informació sol·licitada, ara bé, atès que la present sol·licitud no s'emmarca en cap dels supòsits establerts al mencionat article 15 del ROF, i que les sol·licituds d'accés sempre ha de ser mitjançant escrit motivat i especificant concretament quin tipus d'informació es desitja accedir (documents, expedients, etc...). Atès que el dret a la informació dels Regidors, com a membres de la Corporació Local, no implica que es tracti d'un dret il·limitat, ja que per exercir aquest dret s'han de seguir uns tràmits establerts en la Legislació, estipulats en la present resolució.

Per tot l'exposat, atès l'establert al Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals.

RESOLC

PRIMER.- Desestimar la present sol·licitud per falta de justificació i motivació, ja que no correspon proporcionar aquesta informació de manera indiscriminada i genèrica. En tot cas, si es vol sol·licitar qualsevol informació, la sol·licitud ha d'estar dirigida a l'Alcalde assenyalant els expedients, documents, informació o actes als quals es desitja tenir accés.

SEGON.- Notificar la present resolució a la interessada, indicant que s'estarà a disposició per a qualsevol consulta o aclariment que desitgi.”

Per tant, d'acord amb aquest Decret d'Alcaldia de 2 de juliol, que suposa la resolució expressa de la sol·licitud d'informació que porta causa de la reclamació, la desestimació de la sol·licitud es fonamenta jurídicament en la manca d'encaix de la petició en l'article 15 ROF (i 164.2 TRLMRLC), que regula el règim d'accés directe a la informació, de manera que, quan es tracti d'informació relativa a les funcions delegades o a assumptes propis de la responsabilitat de la persona regidora, o quan es tracti d'assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats dels quals són membres, la persona regidora es podria adreçar directament als serveis municipals per consultar aquesta documentació, sense que li pogués ser requerit que formulés una sol·licitud d'informació i que l'Alcalde l'autoritzi o l'estimi. Però aquest règim d'accés directe i sense autorització no esgota el potencial ni l'abast del dret d'accés a la informació dels electes, ja que, per a la resta de la informació en poder de la seva corporació, l'article 164.3 TRLMRLC disposa que les persones regidores la puguin obtenir de l'Alcaldia, que només la podrà desestimar, dins dels quatre dies següents a rebre la sol·licitud, per resolució expressa i motivada en algun dels límits a l'accés legalment previstos. La pròpia existència del decret d'alcaldia de 2 de juliol, resolent desestimar la sol·licitud d'accés a la informació de la persona regidora presentada al registre municipal el 26 de juny, apuntaria a què ens trobem no en el marc d'un règim d'accés directe, sinó d'un procediment d'accés indirecte a la informació i, per tant, la fonamentació de la desestimació de la sol·licitud en l'article 15 ROF resulta inadequada, i correspondria haver avaluat la sol·licitud de conformitat amb l'article 164.4 TRLMRLC o, si es vol, l'article 14 ROF.

És, igualment, inadequat, que el Decret d'Alcaldia de 2 de juliol remeti a la persona reclamant a què, novament, formuli una sol·licitud d'aquesta mateixa informació, imposant, a més, que es faci amb uns determinats formalismes, quan diu: “En tot cas, si es vol sol·licitar qualsevol informació, la sol·licitud ha d'estar dirigida a l'Alcalde assenyalant els expedients, documents, informació o actes als quals es desitja tenir accés”. En primer lloc, perquè la persona reclamant ja va formalitzar la sol·licitud i la va presentar al registre, amb data 25 de juny, i no és requisit de la seva validesa que s'adrexi explícitament a l'Alcalde. Efectivament, correspon a l'Alcalde resoldre aquestes sol·licituds, però això no implica que es puguin desestimar les que no se li adrecin explícitament. En tot cas, correspon al servei de registre derivar adequadament els escrits que li són presentats a l'òrgan municipal corresponent, com sembla haver fet correctament, tenint en compte que pocs dies després es produeix la resolució de la sol·licitud per part de l'alcalde.

En segon lloc, perquè la persona regidora no té per què concretar la informació que vol obtenir assenyalant expedients, documents o actes concrets, i pot, perfectament, assenyalat-la de forma genèrica, sempre i quan resulti entenedora de la informació que vol obtenir, i si no és així, el que ha

de fer l'Ajuntament és demanar-li que concreti la petició (que no vol dir que la limiti, sinó que aclareixi a quina informació es fa referència). En aquest sentit, la sol·licitud d'informació era prou clara: l'arxiu de proveïdors, s'entén, a falta d'altra especificació temporal, que actualitzat a la data de la sol·licitud.

Finalment, cal negar que la persona regidora hagi de motivar la seva sol·licitud d'informació, com s'afirma al decret d'alcaldia de 2 de juliol, sinó que el règim d'accés dels electes a la informació de la seva corporació s'ha d'entendre sempre fonamentat en l'exercici de les seves funcions, i no es pot limitar als àmbits de la seva participació en el consistori, ni al període temporal que coincideixi amb el seu mandat, ni es pot exigir que es motivi o justifiqui l'interès que té en la informació, sinó que, s'ha d'emparar que fins i tot pugui convenir a l'estratègia de la persona regidora no indicar els motius de la seva petició. En aquest sentit, cal advertir que la invocació i aplicació del ROF --una norma preconstitucional i de caràcter reglamentari--, no pot desconèixer ni es pot oposar a allò previst a la legislació de règim local, que per a les corporacions locals catalanes es troba regulat a l'article 164 TRLMRLC, ni a la doctrina jurisprudencial del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem (entre moltes d'altres, STC 220/1991, STC 203/2001, STS de 9 de maig de 1998, STS de 5 de novembre del 2000, STS de 26 de juny de 1998, STS de 27 de novembre de 2000 i STS de 12 de novembre de 1999). Aquesta jurisprudència consolidada de la interpretació de l'abast i la garantia del dret d'accés de les persones electes, s'expressa en sentit contrari a limitar materialment o temporalment la informació a la què poden accedir els electes, ni a condicionar l'estimació de les seves sol·licituds a una justificació o motivació del seu interès, arribant a afirmar tot el contrari: no és la persona electe la què ha de justificar que la informació que la sol·licita serveix a l'exercici de les seves funcions, sinó que, en tot cas, correspon a l'Administració la càrrega de la prova si pretén desestimar-ne l'accés per considerar que es demana en interès privat no relacionat amb l'exercici del càrrec.

Finalment, però no menys important, cal dir que el Decret d'Alcaldia de 2 de juliol és clarament inadequat perquè en cap cas indica que la informació que es demana sigui inexistent. És més, arriba a afirmar literalment el contrari, dient que s'hi podria accedir si se'n fes una sol·licitud prèvia. ("En definitiva, qualsevol Regidor pot accedir a la informació sol·licitada, ara bé, atès que la present sol·licitud no s'emmarca en cap dels supòsits establerts al mencionat article 15 del ROF, i que les sol·licituds d'accés sempre ha de ser mitjançant escrit motivat i especificant concretament quin tipus d'informació es desitja accedir (documents, expedients, etc...)"). Contradient, doncs, el propi Decret d'Alcaldia de 2 de juliol, el representant de l'Ajuntament de Centelles, en la segona sessió de mediació celebrada el 28 d'octubre, va abandonar els arguments jurídics esgrimits fins aleshores per desestimar l'accés i va al·legar, de manera sorprenent, que després de consultar-ho amb l'interventor de l'Ajuntament, podia afirmar que no disposaven d'un arxiu de proveïdors, i que, pel que fa a l'empresa elèctrica, no podia afirmar ni desmentir si la companyia disposava o no d'un llistat de proveïdors ja que no hi havia una relació directa amb l'ajuntament. D'aquesta manifestació del representant de l'Ajuntament en la segona sessió de mediació se'n desprèn que, d'una banda, i pel

que fa a la informació pròpia de l'Ajuntament, s'havia resolt amb un desconeixement total de la informació existent i dels termes en què es podia proporcionar, descara que és especialment greu tenint en compte que era una persona regidora qui ho demanava. I, quant a la informació de l'empresa elèctrica, es desprèn que l'Ajuntament ni tan sols li hauria derivat la sol·licitud de la persona regidora, perquè li en donés resposta --com correspondria haver fet si l'Ajuntament no disposava de la informació, com ara afirma--, o almenys, informar-ho en aquell decret d'alcaldia de 2 de juliol, indicant-li a la persona regidora que s'hi adrecés directament, enlloc d'indicar-ho ara, mesos després.

En conèixer aquesta al·legació d'inexistència d'un arxiu de proveïdors, la persona reclamant, en aquella mateixa sessió de mediació, va demanar que se li permetés l'accés a les factures dels proveïdors que entren cada mes a l'Ajuntament, a la qual cosa el representant de l'Administració va indicar que si tots els regidors volguessin veure les factures, mes a mes, es col·lapsaria l'administració i la Comissió de Comptes perdria el seu sentit. Aquesta objecció no es pot admetre pel que fa al fons, perquè, des del punt de vista jurídic, no es fonamenta en l'aplicació d'algun dels límits a l'accés de l'article 164.3 TRLMRLC, i des del punt de vista material, partint de la premissa donada pel propi representant de l'Ajuntament de què els serveis municipals elaboren un llistat mensual de factures per a la seva presentació a la Comissió Especial de Comptes, no s'endevina quin col·lapse del servei es pot derivar de permetre l'accés de persones regidores a aquest mateix llistat mensual, ja elaborat (i, probablement, sense majors dificultats o fins i tot de manera automatitzada, amb el suport de l'aplicatiu informàtic de gestió de factures i pagaments de què, molt probablement, disposi un Ajuntament com el de Centelles). Per tant, si la pròpia regidora reclamant, o qualsevol altre, sol·licita consultar el llistat de factures presentades a l'Ajuntament en el mes anterior, per més que aquesta informació ja es presenti ordinàriament a la Comissió Especial de Comptes, l'Ajuntament l'hauria d'estimar dins del termini de quatre dies establert a l'article 164.3 TRLMRLC, i aquesta sol·licitud es podria repetir cada mes, sense que pogués ser inadmesa ni titllada de repetitiva, ja que la informació a lliurar seria diferent i l'accés a les factures és informació plenament justificada i rellevant per a l'exercici de la funció de control de la despesa municipal per part d'una persona regidora d'aquell consistori.

Ara bé, aquesta petició d'accés a les factures del mes passat no pot ser objecte d'aquest procediment, perquè constitueix una reformulació de la sol·licitud inicial (accés a l'arxiu de proveïdors) i com a tal, resulta inadmissible, per incongruent. Caldrà, doncs, que la persona reclamant formuli aquesta petició en una nova sol·licitud, i si l'Ajuntament no estima l'accés dins del termini de quatre dies, podrà aleshores reclamar davant d'aquesta Comissió i obtenir la seva empara en garantia del seu dret d'accés.

L'objecte d'aquesta reclamació, doncs, queda limitat a la informació que va ser objecte de la sol·licitud de la què deriva: l'arxiu de proveïdors. En aquests termes, l'afirmació de la inexistència d'un arxiu de

proveïdors durant la tramitació d'aquest procediment suposa la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació i és motiu per finalitzar el procediment. Nogensmenys, considerant que aquesta declaració d'inexistència de la informació reclamada es produeix quatre mesos després de registrar la sol·licitud i després d'haver-se esmerçat recursos públics en la tramitació de la reclamació i de la mediació, que s'haurien pogut estalviar si s'hagués informat adequadament des de l'inici que la informació no existia, cal deixar constància de que l'actuació de l'Ajuntament de Centelles en aquest procediment demostra, si no una estratègia malintencionada per entorpir la funció de control de la persona reclamant, com a regidora de l'oposició, sí almenys una negligència manifesta i una descura injustificable en la tramitació de la petició de la persona regidora, que li ha causat un perjudici notable a ella, i que ha perjudicat també aquesta Comissió, que ha assumit l'impuls i la tramitació d'un procediment inútil, i que s'hauria evidenciat com a innecessari si l'Ajuntament s'hagués pres la mínima molèstia de comprovar si disposava de la informació, abans de resoldre desestimar la sol·licitud, o, almenys, en conèixer que s'iniciava aquest procediment de reclamació per revisar aquella desestimació.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de desembre de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 346/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.